

Лисенко Ярослав Олександрович,
аспірант Університету економіки та права
«КРОК», м. Київ, Україна,
ORCID ID 0009-0008-0922-3944

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Дослідження функцій правоохоронних органів у контексті забезпечення прав і свобод громадян є надзвичайно актуальним у сучасних умовах, коли правова держава стикається з численними викликами, включаючи збройні конфлікти, соціально-політичні кризові ситуації та внутрішні правові реформи. Важливість цієї теми визначається необхідністю ефективного функціонування правоохоронних органів для забезпечення правопорядку та підтримання довіри суспільства до правової системи.

У статті аналізується, як правоохоронні органи реалізують завдання, покладені на них державою, та як вони сприяють утвердженню правової системи. Підкреслюється значення правоохоронних органів як гарантів державної політики у сфері прав людини, їх роль у зміцненні правопорядку та безпеки, а також у підвищенні правової обізнаності суспільства.

Ключові слова: права людини, державна політика, державна політика у сфері прав людини, правоохоронні органи, роль правоохоронних органів.

Постановка проблеми. Забезпечення прав людини є фундаментальним принципом демократичного суспільства та основним завданням державної політики. У сучасному світі права людини визнаються універсальними, невід'ємними та невідчужуваними, а їх захист є пріоритетом для кожної цивілізованої держави. В Україні, як і в багатьох інших країнах, правоохоронні органи відіграють ключову роль у реалізації та захисті прав людини, забезпечуючи дотримання законодавства та підтримуючи правопорядок.

Однак попри численні реформи, спрямовані на покращення роботи правоохоронних органів, проблеми порушення прав людини залишаються актуальними. Незаконні затримання, жорстоке поводження з підозрюваними, корупційні прояви та інші зловживання викликають значне занепокоєння як серед громадськості, так і на міжнародному рівні. Ці проблеми вимагають комплексного підходу до їх вирішення та вдосконалення діяльності правоохоронних органів у сфері прав людини.

Необхідність дослідження ролі правоохоронних органів у забезпеченні державної політики у сфері прав людини в Україні обумовлена необхідністю аналізу їхньої ефективності та впровадження нових підходів до роботи. Протягом останніх років в Україні здійснено значні зусилля для реформування правоохоронної системи, однак для досягнення стійких результатів необхідно постійно оцінювати та вдосконалювати процеси, що впливають на захист прав людини.

Вивчення ролі правоохоронних органів у забезпеченні прав людини є важливим для підвищення прозорості їхньої діяльності, зміцнення довіри громадськості та покращення загального стану прав людини в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі активно досліджується роль правоохоронних органів у забезпеченні прав людини в Україні, як однієї з функцій цих органів. Так, дослідженням забезпечення прав людини у правоохоронних органах займалися такі вчені, як: М.О. Семко, Ю. Вітик, Й.М. Магновський, М.О. Семенишин, М.М. Марков, А.В. Танько, Л.В. Баєва, Д.М. Тичина, І.В. Грицюк та інші.

Аналіз останніх наукових робіт свідчить про значний інтерес наукової спільноти до проблеми ролі правоохоронних органів у забезпеченні прав людини в Україні. Дослідження підкреслюють необхідність постійного реформування та вдосконалення діяльності правоохоронних органів для забезпечення ефективного захисту прав людини та відповідності міжнародним стандартам.

Однак існує досить невеликий обсяг досліджень, який стосується вивчення ролі правоохоронних органів саме в забезпеченні державної політики у сфері прав людини.

Виклад основного матеріалу. Досліджуючи роль правоохоронних органів у забезпеченні державної політики у сфері прав людини, важливо розуміти, що сам термін «правоохоронні органи» має різні трактування.

На думку Сенчука І.І., правоохоронні органи – це державні органи, основною (спеціальною) функцією яких є забезпечення законності та охорона правопорядку, боротьба з правопорушеннями, охорона законних прав та інтересів громадян, юридичних осіб, суспільства і держави загалом [1, с. 187].

Натомість Хлистик І.А. у своїй праці зазначає, що правоохоронні органи України – це державні органи, визначені в законах України як правоохоронні чи такі, що здійснюють правоохоронні або правозастосовні функції [2, с. 187].

При цьому в Законі України від 23.12.1993 р. № 3781-ХІІ «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» надається таке визначення цьому поняттю: «правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції» [3].

Однак Гірич В.М. у своєму дослідженні зазначає, що «у цьому визначенні також правозастосовна діяльність протиставляється правоохоронній. Перелік правоохоронних органів залишився відкритим («інші органи»), а критерії віднесення цих органів до цієї категорії – не визначеними. Крім того, у цьому переліку серед правоохоронних органів названі й деякі органи, якими правоохоронні функції виконуються лише у вельми обмеженому обсязі: державна контрольно-ревізійна служба, рибоохорона, державна лісова охорона» [4]. При цьому він надає таке визначення «правоохоронні органи – державні органи, головним призначенням яких є здійснення правоохоронної діяльності» [4].

Натомість, на думку В.В. Зайченко та А.В. Лаптева, «правоохоронні органи – це спеціально уповноважені державні органи, які забезпечують дотримання та реалізацію прав і свобод громадян, законності та правопорядку із дотриманням встановлених законом правил та процедур відповідно до своєї компетенції» [5].

Визначення Н.Б. Арабаджі: «Правоохоронні органи, що виступають спеціально уповноваженими органами державної влади, які професійно і на постійній основі здійснюють охорону й захист основ конституційного ладу, у тому числі прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина, законності та правопорядку, символізують присутність держави в нашому повсякденному житті, її здатність втрутитися й захистити, коли такий захист потрібен. Такі органи уособлюють монополію держави на застосування примусу (сили), що в свою чергу є необхідною умовою забезпечення ефективної дії права» [6, с. 11].

Аналізуючи згадані вище визначення поняття «правоохоронних органів», можна чітко побачити, що охорона та захист прав і свобод людини та громадянина лежить в основі діяльності таких органів.

Магновський І. зазначає, що утвердження права і свободи людини є одним з основоположних факторів національного державотворення, де в особі компетентних державних органів з їх забезпечення одне з ключових місць займає саме Національна поліція України, адже її ефективність має визначальне значення в цьому аспекті для суспільного розвитку [7, с. 88].

Так, метою Національної стратегії у сфері прав людини є забезпечення пріоритетності прав і свобод людини як визначального чинника у процесі формування та реалізації державної політики, здійснення повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, ведення господарської діяльності [8].

Результатом реалізації Стратегії має стати запровадження системного підходу до забезпечення прав і свобод людини, узгодженості дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, суб'єктів господарювання, створення в Україні ефективного механізму реалізації та захисту прав і свобод людини, усунення недоліків системного характеру, які лежать в основі порушень, виявлених Європейським судом [8].

Зокрема, у Національній стратегії визначається, що реалізація Стратегії здійснюється за такими стратегічними напрямками:

- 1) забезпечення права на життя;
- 2) запобігання та протидія катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню;
- 3) забезпечення права на свободу та особисту недоторканність;
- 4) забезпечення права на справедливий суд;
- 5) забезпечення свободи думки і слова, вираження поглядів і переконань, доступу до інформації;
- 6) забезпечення права на приватність;
- 7) забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань, права на участь в управлінні державними справами;
- 8) запобігання та протидія дискримінації;

- 9) забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;
- 10) запобігання та протидія насильству за ознакою статі, експлуатації, торгівлі людьми;
- 11) запобігання та протидія домашньому насильству;
- 12) забезпечення прав корінних народів і національних меншин;
- 13) забезпечення права на працю та соціальний захист;
- 14) забезпечення права людини на охорону здоров'я;
- 15) забезпечення екологічних прав;
- 16) забезпечення дотримання прав людини в процесі ведення господарської діяльності;
- 17) забезпечення права на освіту;
- 18) забезпечення прав дитини;
- 19) забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, а також біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;
- 20) забезпечення прав ветеранів війни, зокрема осіб, які брали або беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях;
- 21) забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб;
- 22) забезпечення та захист прав осіб, які проживають в населених пунктах у безпосередній близькості до лінії розмежування;
- 23) звільнення осіб, які були позбавлені свободи внаслідок збройної агресії російської федерації проти України, тимчасової окупації частини території України, та відновлення прав таких осіб;
- 24) забезпечення прав осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та членів їх сімей;
- 25) подолання негативних наслідків збройного конфлікту, спричиненого збройною агресією російської федерації;
- 26) підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини [8].

При цьому велику роль відіграє діяльність саме правоохоронних органів, які забезпечують захист та охорону прав людини. Наприклад, до завдань, які спрямовані на досягнення такої цілі, як забезпечення права на життя належить: створити ефективну систему запобігання та протидії кримінальним правопорушенням проти життя людини; посилити спроможність органів досудового розслідування, органів прокуратури щодо розслідування випадків смерті, зокрема тих, що сталися внаслідок збройної агресії російської федерації, дій збройних формувань російської федерації та створених, підпорядкованих, керованих і фінансованих нею незаконних збройних формувань, а також окупаційної адміністрації російської федерації на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях; запровадити компенсаційні механізми за неефективне розслідування кримінальних правопорушень проти життя людини; ужити заходів для захисту цивільного населення в умовах збройного конфлікту, спричиненого збройною агресією російської федерації та тимчасовою окупацією частини території України

(далі – збройний конфлікт), відповідно до положень міжнародного права [8].

А до завдань щодо запобігання та протидія катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню належать: створити дієвий механізм інформування правоохоронних органів про можливі ознаки катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання та забезпечити ефективний захист від переслідувань осіб, що повідомляють про такі випадки; забезпечити ефективне розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із катуванням, жорстоким, нелюдським або таким, що принижує гідність, поводженням чи покаранням [8]. Зазначені завдання безпосередньо стосуються діяльності правоохоронних органів, які є головними виконавцями та гарантами цієї політики, забезпечуючи її реалізацію на практиці. Подібні завдання також зазначаються і в інших напрямках реалізації державної політики у сфері прав людини.

Та попри ці зусилля, все ще існують проблеми, які потребують подальшої уваги та вдосконалення. Так, останні звіти Європейського комітету з питань запобігання катуванням показують, що загалом ситуація покращилася порівняно з 2017 роком. Відтак, значно кращою стала ситуація з допитами затриманих в органах поліції та наглядом ув'язнених в установах пенітенціарної служби, а також у військових ізоляторах. Однак досі залишається незмінним наявність насильства серед ув'язнених та невідповідні умови їх утримання, а також наявні скарги про фізичне жорстоке поводження та надмірне застосування сили під час затримання, позакамерні заходи для ув'язнених також не покращилася з часу попередніх візитів [9]. Ці дані підкреслюють важливість постійного моніторингу та реформування системи правоохоронних органів і пенітенціарних установ для забезпечення дотримання прав людини на всіх етапах правового процесу. Зважаючи на це, вдосконалення механізмів контролю та відповідальності є ключовим фактором у боротьбі з порушеннями прав людини і побудові правової держави.

Таким чином, державна політика у сфері прав людини має розробляти та розвивати дієві механізми із забезпечення захисту та охорони прав людини. У цьому контексті правоохоронні органи відіграють ключову роль. Вони є головними виконавцями та гарантами цієї політики, забезпечуючи її реалізацію на практиці.

Так, головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг є Міністерство внутрішніх справ [10]. Тобто на рівні центральних органів виконавчої влади Міністерство внутрішніх справ України є основним відомством, яке безпосередньо реалізує правоохоронну функцію держави у своїй поточній діяльності.

До органів, які належать до системи Міністерства внутрішніх справ України належать: Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Національна гвардія України, Державна міграційна служба України, Головний сервісний центр МВС України. Ці органи здійснюють правоохоронні функції, спрямовані на підтримання законності, правопорядку та захисту прав і свобод громадян.

Так, у пункті 3 Положення про Національну поліцію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 877, зазначено, що основними завданнями Національної поліції є: реалізація державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики в зазначених сферах; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [11].

У Законі України «Про Національну поліцію» також визначаються завдання Національної поліції, а саме надання поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [12].

Зокрема, Арабаджи Н.Б. зазначає, що «Правоохоронні органи виконують наступні функції: охорона конституційного (державного) ладу; охорона прав і свобод людини; охорона власності; охорона громадського порядку; охорона природних ресурсів і навколишнього природного середовища; боротьба зі злочинністю. Деякі вчені вказують на ще декілька функцій, зокрема профілактичну, захисну, функцію охорони громадського порядку, громадської безпеки і власності, ресоціалізаційну, оперативно-розшукову, функцію розслідування злочинів, судового розгляду справ, виконання вироків, рішень, ухвал і постанов судів тощо» [6, с. 11].

Із зазначеного вище можна зробити висновок, що захист прав та свобод людини і громадянина є пріоритетним напрямом діяльності всіх правоохоронних органів. Таке твердження узгоджується із визначенням у Національній стратегії у сфері прав людини.

Висновок. Таким чином, правоохоронні органи є невіддільною частиною державної політики у сфері прав людини. Вони забезпечують функціонування механізмів захисту прав та свобод громадян, сприяють зміцненню правопорядку та безпеки, а також підвищенню правової обізнаності суспільства. Важливість їхньої ролі полягає в тому, що вони не тільки виконують законодавчі завдання, але й підтримують стабільність та безпеку в державі. Подальший розвиток та вдосконалення діяльності правоохоронних органів є ключовим для досягнення високих стандартів прав людини та створення правової держави. Це потребує постійного вдосконалення законодавства, підвищення професійної підготовки співробітників та забезпечення належного фінансування і технічного оснащення правоохоронних структур.

Крім того, важливим також є здійснення контролю за дотриманням правоохоронними органами встановлених стандартів і норм. Це охоплює ефективний моніторинг їхньої діяльності з боку незалежних органів та громадських організацій, забезпечення прозорості та підзвітності їхніх дій, а також своєчасне реагування на порушення та зловживання. Такий підхід сприятиме підвищенню довіри громадян до правоохоронних органів і забезпеченню їхнього ефективного функціонування в умовах правової

держави. Лише за таких умов можна досягти повної реалізації завдань у сфері прав людини та забезпечити надійний захист прав і свобод кожного громадянина.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сенчук І. Роль правоохоронних органів у здійсненні функцій держави. Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми: Тези доп. круглого столу, м. Харків, 27 жовт. 2017 р. Харків, 2017. С. 187–189. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/27_10_2017/pdf/62.pdf (дата звернення: 19.08.2024).
2. Хлистік М. Визначення поняття правоохоронного органу в законодавстві України. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: юридичні науки. 2021. Т. 32 (71). № 4. С. 49–54. URL: https://juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/4_2021/11.pdf (дата звернення: 19.08.2024).
3. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 р. № 3781-XII: станом на 1 січ. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (дата звернення: 22.08.2024).
4. Гірич В.М. До проблеми визначення базових понять у контексті реформування правоохоронних органів. Аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень. 13 травня 2013 р. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/do-problemi-viznachennya-bazovikh-ponyat-u-kontekstireformuvannya> (дата звернення: 22.08.2024).
5. Зайченко В., Лантева А. Роль і місце правоохоронних органів у правовій державі. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету*. Економічні науки. 2013. № 23. С. 419–424. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/a9853390-9a4f-4e73-8588-fb1a3cdacd24/content> (дата звернення: 22.08.2024).
6. Арабаджи Н.Б. Правоохоронна функція Національної поліції. *Актуальні проблеми політики*. 2022. № 70. С. 10–15. DOI: <https://doi.org/10.32782/app.v70.2022.2>.
7. Магновський І. Забезпечення прав людини у правоохоронній діяльності Національної поліції України: погляд сучасності. *Права людини: методологічний, гносеологічний та онтологічний аспекти*: матеріали Міжнар. науково-практ. конф., присвяченої 75-річчю проголошення Загальної декларації прав людини. м. Дніпро, 5 груд. 2023 р. Дніпро, 2024. С. 86–89. URL: <https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/dce3e47f-bfba-4164-bc1a-e50b04b32956/content> (дата звернення: 19.08.2024).
8. Про Національну стратегію у сфері прав людини: Указ Президента України від 24.03.2021 р. № 119/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/119/2021#Text> (дата звернення: 30.08.2024).
9. Council of Europe. Council of europe anti-torture committee (CPT) publishes report on Ukraine – CPT – www.coe.int. CPT. URL: <https://www.coe.int/en/web/cpt/-/council-of-europe-anti-torture-committee-cpt-publishes-report-on-its-visit-to-ukraine> (дата звернення: 30.08.2024).
10. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Каб. Міністрів України від 28.10.2015 р. № 878: станом на 15 листоп. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-п#Text> (дата звернення: 29.08.2024).
11. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Каб. Міністрів України від 28.10.2015 р. № 877: станом на 15 листоп. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-п#Text> (дата звернення: 26.08.2024).
12. Про Національну поліцію: Закон України від 02.11.2015 р. № 580-VIII: станом на 18 трав. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 26.08.2024).

REFERENCES

1. *Senchuk, I.* (2017). Rol pravookhoronnykh orhaniv u zdiisnenni funktsii derzhavy. "The role of law enforcement agencies in the implementation of state functions". Law enforcement function of the state: theoretical, methodological and historical and legal problems: Abstracts of the additional round table, Kharkiv, October 27. Kharkiv. P. 187-189. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/27_10_2017/pdf/62.pdf (Date of Application: 19.08.2024) [in Ukrainian].
2. *Khlystik, M.* (2021). Vyznachennia poniattia pravookhoronnoho orhanu v zakonodavstvi Ukrainy. "Definition of the concept of law enforcement agency in the legislation of Ukraine". *Scientific Notes of the V.I. Vernadsky TNU. Series: Legal Sciences*, 4, 49-54. URL: https://juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/4_2021/11.pdf (Date of Application: 19.08.2024) [in Ukrainian].
3. Pro derzhavnyi zakhyst pratsivnykiv sudu i pravookhoronnykh orhaniv. "On state protection of employees of the court and law enforcement agencies": Law of Ukraine dated 23.12.1993 No. 3781-XII: Jan. 1, 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (Date of Application: 22.08.2024) [in Ukrainian].
4. *Hirych, V.M.* (2013). Do problemy vyznachennia bazovykh poniat u konteksti reformuvannya pravookhoronnykh orhaniv. "On the problem of defining basic concepts in the context of reforming law enforcement agencies". Analytical note. National Institute for Strategic Studies. May 13. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/do-problemi-vyznachennya-bazovikh-ponyat-u-kontekstireformuvannya> (Date of Application: 22.08.2024) [in Ukrainian].
5. *Zaichenko, V., Lapteva, A.* (2013). Rol i mistse pravookhoronnykh orhaniv u pravovii derzhavi. "The role and place of law enforcement agencies in the rule of law". *Scientific Works of Kirovohrad National Technical University. Economic Sciences*, 23, 419-424. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/a9853390-9a4f-4e73-8588-fb1a3cdacd24/content> (Date of Application: 22.08.2024) [in Ukrainian].
6. *Arabadzhy, N.B.* (2022). Pravookhoronna funktsiia natsionalnoi politsii. "Law enforcement function of the National Police". *Current Problems of Politics*, 70, 10-15. DOI: <https://doi.org/10.32782/app.v70.2022.2> [in Ukrainian].
7. *Mahnovskiy, I.* (2024). Zabezpechennia prav liudyny u pravookhoronnii diialnosti Natsionalnoi politsii Ukrainy: pohliad suchasnosti. "Ensuring human rights in law enforcement activities of the National Police of Ukraine: a modern view". Human rights: methodological, epistemological and ontological aspects: materials of the International Scientific and Practical Conference dedicated to the 75th anniversary of the proclamation of the Universal Declaration of Human Rights. Dnipro, December 5, 2023. Dnipro. P. 86-89. URL: <https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/dce3e47f-bfba-4164-bc1a-e50b04b32956/content> (Date of Application: 19.08.2024) [in Ukrainian].
8. Pro Natsionalnu stratehiu u sferi prav. "On the National Strategy in the Field of Human Rights": Decree of the President of Ukraine dated March 24, 2021 No. 119/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/119/2021#Text> (Date of Application: 30.08.2024) [in Ukrainian].
9. Council of Europe. Council of Europe anti-torture committee (CPT) publishes report on Ukraine – CPT – www.coe.int. CPT. URL: <https://www.coe.int/en/web/cpt/-/council-of-europe-anti-torture-committee-cpt-publishes-report-on-its-visit-to-ukraine> (Date of Application: 30.08.2024) [in English].
10. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy. "On approval of the Regulation on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 28.10.2015 No. 878: November 15, 2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-п#Text> (Date of Application: 29.08.2024) [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Natsionalnu politsiiu. "On approval of the Regulation on the National Police": Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 28.10.2015 No. 878: as of 15 Nov. 2023. of Ministers of Ukraine dated 28.10.2015 No. 877: as of 15 Nov. 2023 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-п#Text> (Date of Application: 26.08.2024) [in Ukrainian].

© Lysenko Yaroslav, 2024

DOI (Issue): [https://doi.org/10.36486/np.2024.3\(65\)](https://doi.org/10.36486/np.2024.3(65))

Issue 3-4(65-66) 2024

12. Pro Natsionalnu. "On the National Police": Law of Ukraine dated 02.11.2015 No. 580-VIII: as of 18 May. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (Date of Application: 26.08.2024) [in Ukrainian].

UDC 340

Lysenko Yaroslav,
PhD student, "KROK" University,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0009-0008-0922-3944

THE ROLE OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES IN ENSURING STATE POLICY IN THE FIELD OF HUMAN RIGHTS WITHIN UKRAINE

The research of the functions of law enforcement agencies in the context of ensuring citizens' rights and freedoms is extremely relevant in the current environment, where the rule of law is facing numerous challenges, including armed conflicts, socio-political crises and internal legal reforms. The significance of this topic lies in the necessity for effective law enforcement agencies to guarantee law and order, thereby maintaining public confidence in the legal system.

An analysis of regulations and strategic documents, such as the National Human Rights Strategy, indicates that the protection of citizens' rights and freedoms is a priority for law enforcement agencies. In the context of legal system reforms aimed at increasing transparency, efficiency and accountability of law enforcement agencies, special attention should be paid to mechanisms that guarantee the protection of human rights.

In particular, the implementation of the national strategy envisages the introduction of a comprehensive approach to human rights protection, including the rights to life, liberty, fair trial and other fundamental rights. At this point, the role of law enforcement agencies is not only to combat offences, but also to ensure compliance with legal norms and standards at all levels.

Thus, the study of law enforcement agencies is imperative for comprehending their function in fortifying the legal system and guaranteeing law and order. Analysis of their functions and impact on the legal protection of citizens contributes to the formation of more effective mechanisms for the protection of rights and freedoms, which is critical for building a state governed by the rule of law and a stable society.

In this article, the author analyses the manner in which law enforcement agencies fulfil the tasks entrusted to them by the state, and their contribution to the establishment of the legal system. It emphasises the importance of law enforcement agencies as guarantors of the state policy in the field of human rights, their role in strengthening law and order and security, as well as in raising legal awareness of the society.

Keywords. Human rights, state policy, law enforcement agencies, the role of law enforcement agencies.

Отримано 19.09.2024

© Lysenko Yaroslav, 2024

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2024.3\(65\).2](https://doi.org/10.36486/np.2024.3(65).2)

Issue 3-4(65-66) 2024

<https://naukaipravookhorona.com/>